

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det er velkendt, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) og jeg har forskellige Grundsynspunkter. Derfor kan vi selsygt ikke være enige om saa vigtige Ting som dem, der her foreligger, men jeg vil foranlediget af det ærede Medlems Bemærkninger kun ganske kort gøre opmærksom paa endnu en Gang, at jeg har stillet disse Ændringsforslag som en Slags Nødhjælp for at faa det bedst mulige og det mest konsekvente, der tænkes kunde, ud af det her foreliggende Lovforslag, naar det i det hele taget skal gennemføres.

Den højtærede Minister siger i Anledning af min Bemærkning, at Regeringen er strenge Herrer at gøre tilpas, at han har minsandten aldrig villet gøre Kommunisterne tilpas. Nej, det mærker man i allerhøjeste Grad. Jeg har aldrig opfordret Regeringen til at gøre os tilpas. Jeg har opfordret Regeringen til at gøre Arbejderne tilpas, og det vil jeg finde er en alt andet end upassende Opfordring. Men det, jeg sagde, er, at Regeringen er strenge Herrer at gøre tilpas. Jeg opfordrede slet ikke Ministeren til at gøre os tilpas og kan altsaa kun beklage, at Ministeren nu igen fuldkommen har misforstaaet det, jeg sagde, og som jeg ellers troede jeg havde udtrykt saa tydeligt, at enhver her i Salen havde forstaaet Meningen dermed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gregersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gregersen: Den højtærede Handelsminister gjorde den Bemærkning over for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at hans Ændringsforslag, gaaende ud paa, at Staten skulde overtage Sukkerfabrikkerne, var et Paradeforslag. Jeg har ikke noget mod den Bemærkning, for vi er ikke Tilhængere af, at Staten skal overtage Bedrifterne, men jeg begriber ikke, at Handelsministeren kan fremsætte en saadan Udtalelse. Maa jeg spørge: hvordan bringer han den i Overensstemmelse med, at Socialdemokratiet i Samlingen 1911—12 foreslog, at der skulde nedsættes et Udvalg til Overvejelse af Statens Overtagelse af Sukkerfabrikkerne? Det Lovforslag var forelagt af bl. a. det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, den nuværende Statsminister Stauning og Sigvald Olsen. Jeg spørger:

hvad betyder det, at Ministeren i Dag stempler et Forslag om, at Staten skal overtage Sukkerfabrikkerne, som et Paradeforslag? Betyder det, at Socialdemokratiet nu ikke mere ønsker dette, at de fraviger det, at man fraviger Socialiseringen? Der er sket mange Forandringer med Socialdemokratiet fra 1911 til 1938 paa mange andre Omraader, men betyder dette, at man fraviger Socialiseringen? I saa Fald hilser vi det med Glæde og kan for saa vidt godt tiltræde Ministerens Betegnelse af dette Ændringsforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Handelsminister har fremsat nogle Betragtninger angaaende de Udregninger, jeg foretog i Gaar, og sagde, at Ordningen kun fordyrer Sukkeret med 7,28 Øre, og vilde hævde den Betragtning, at Told- og Tillægsafgifter ikke er Fordyrelser, man kan regne med. Jeg indrømmer, at selve Ordningen er en Ting for sig, men jeg har fra første Færd villet slaa det alt sammen i Hartkorn med hinanden som Statsindgreb i Form af Told eller paa anden Maade. Men det giver mig Anledning til at spørge den højtærede Handelsminister: Naar den højtærede Handelsminister ikke mener, at Told og Tillægsafgifter er noget, man kan regne med til Ordningen, kan vi saa vente, at man, hvis f. Eks. Valutacentralen og hele den Ordningspolitik, som er gennemført, afløses af en fast Toldpolitik, saa bagefter vil mene, at nu er det ikke Staten, der fordyrer? Jeg vil gerne have en Udtalelse fra den højtærede Handelsminister om, hvorvidt Socialdemokratiet virkelig mener at have deres egen Samvittighed frelst ved at afløse Sukkerordningen og Valutaordningen med Toldpolitik. Hvis man ikke mener, at Toldpolitikken kan slaas sammen med Ordningspolitikken, ikke mener, at de er af samme Skuffe, for at sige det populært, saa begriber jeg ikke, hvorfor Socialdemokratiet overhovedet paa sit Program opretholder Udtalelsen om, at det vil afskaffe Skatter og Afgifter, der skaber Varefordyrelse for Befolkningen. Begge Dele kan man formodentlig ikke, man kan ikke godkende Tolden som noget, der ikke er fordyrende, og samtidig opretholde en Programudtalelse, der gaar direkte derimod.

Hermed sluttede Forhandlingen.